

מכתקדוק פירותי

שהם אינם כותבים כמה הם נאים וחכמים, ואיך שהם משתגעים אחרי מוסיקה קלאסית וסרטים ומחזות טובים. כל מה שהם מבקשים, הוא להתכתב, לפי שעה עם נערות חיפאיות. הם מבטיחים כי המספר חמש, אינו חייב להתחבר מכוול. הם מוכנים בכל לבם לקבל גם מכתבים לא מאוחר גנים ואפילו מבוטות בלתי מפלגתיות.

את בת 17-16, ומתה משעמום בחיפה. מדוע שלא תנסו?

ספשעשרה על יוק העצמאות

אוף, אני אומרת לך אני הרוגה לא הלכתי בכלל לישון היה יופי. אני מרגישה זיפתי. ראיתי אותך מרחוק אבל את לא ראית אותי הייתי עם איציק. אמרתי לאמא שלי שאני בכלל לא חוזרת הביתה והיא לא אמרה מלה חבל שיש רק יום עצמאות אחד בשנה בחיי. אז את שומעת — לבשתי משהו נורא פשוט ככה עם סנדלים שאפשר יהיה ללכת הרבה. היו המון אנשים ברחוב בחיי. וכל הזמן אמרתי לאיציק אתה יודע מוכרחים פשוט לשמוח היום היהודים לא יודעים לשמוח ממש. מוכרחים לשמוח לא חשוב מה שיהיה. אז שמחתי כל הזמן וכעסתי על איציק החמור הזה שהתחיל לדבר עם כל מיני אנשים שפגשנו בכל מקום אפשר להתפוצץ ממנו! אז מה אמרתי? אה, כן, אז שמחתי כל הזמן ועברתי על יד המון במות בידור ונהייתי אפילו שלא הבנתי מלה מכל הצעקות שהיו על הבמות. אפילו רציתי קצת לרקוד ברחוב אז איציק אמר שלא אהיה טפשה או אמרתי לו שאני מתה לשתות ברחוב את היין הזה של העשור את יודעת שמכרו ברחוב — כי צריכים לשמוח או חיפשנו וחיפשנו ולא מצאנו בכלל. אז הסתובבנו לנו המון בכל מיני מקומות והתנשקתי עם כל מיני חברים של איציק ושלי מה יש ביום העצמאות מותר זה לא נקרא. זה נורא ידיותי ובכלל מוכרחים לשמוח. הניקוקים היו נהדרים, לא צוחחתי כל פעם. חשבתי שהם יפלו לי על הראש או רפי, ראיתי אותו על יד היכל התרבות — חיבק אותי נורא חזק ובאמת לא פחדתי ואיציק לא אמר מלה.

היה עצום אני אומרת לך ראינו המון אנשים ההולכים לכל מיני מקומות. כשהיה כבר מאוחר אמרתי לאיציק שלא מעניין אותי שום דבר הוא מוכרח לקחת אותי לכסית כי שם בטח ישמחו באמת. היה שם דוחק נורא אבל הצלחתי להיכנס. היו שם כל מיני אמנים וסופרים וכל מיני, והם שרו ונהגו והיה להם נורא שמח. וראיתי בפעם הראשונה בחיים שלי את בתיה לנצט היא עצומה. היא ירדה לה על הדלפק ושרה. אז היה שם איש אחד עם זיאקט כחול שהיה נורא שתוי או אמרו לי שזה אלטרמן, אז הוא צעק על בתיה שתשתוק או היא לא שתקה אז הוא ניגש לדלפק והשפירץ לה עם הברז של הסודה על הפרצוף אז היא לא אמרה מלה וירדה ורק אתר כך היא אמרה נורא באצילות: "אני סולחת לך". אבל הוא ציפץ עליה כי הוא משרר גדול.

אחותה מן הגן ואמרה לאמא שהיא נורא רוצה שתהיה אחות קטנה ששמה ליליאן, אז אמא אמרה טוב אז היא נולדה ואז ב"אמת קראו לה ליליאן, וחזק מזה יש לה שם משפחה נורא הולנדי כזה, אז כולם שר-אלים אותה מה פתאום יש לה שם כזה, אז היא מספרת שיום אחד באה אחותה מן הגן ואמרה לאמא שלה... היא בת 19, דחקה.

★ ★ מדים ופנדלים

(1129/11), העומד בפני שיחרורו מהצבא בקרוב, איננו רואה כל צורך לציין את החיל בו הוא משרת, כיוון שבחופשה, אומר הוא, הריהו נוהג להסתובב בלי מדים. הוא מוכן לרמות, שהוא שייך "לחיל שאין מה להתבייש לא בו ולא במדוי". הוא פשוט אוהב להסתובב בסנדלים, אחם מבינים, ומדים וסנדלים אינם נדבקים. כמעט ונפלתי מן הכסא כאשר קראתי שהוא איננו אוהב לראות סרטים. הוא אוהב הצגה טובה, טיולים ארוכים ברגל — אולם בחברה מצומצמת — ארבעה לכל היותר.

★ ★ רגליים עומדות

(1129/12), ובכך תוכלו להיחזק בעצמכם, יש המון כחנות טובות להיות שונה מן האחרות במכתבה. אולם אתם הרי יודעים במה רצופה הדרך לגיהנום: מדי שבוע בשבוע, כשמוזמן לידי העולם הזה, ראשית אפתח במדורך. לדעתי, המדור הזה הוא משעשע למדי, וביחוד בתוספת המלח והפלפל שאת מוסיפה לכל מכתב. "באשר לך, ש"י שהגן רואה, העזתי גם אני לכתוב לך, ומנסה לתא, לעצמי כיצד תוסיפי גם למכתבי תוספת מתאימה, ולהפכו למכתב מעניין ומשעשע. "אני נערה רגילה כבת 18, המסיימת השנה את לימודי בסמינר, ומתכוונת בסיום השנה לשרת בצבא, וכמובן שבתיל קרבי. כפי שכתבתי קודם, הריני נערה רגילה לגמרי, ככל האחרות: עיני ירוקות, שערותי חומות וקצרות וקומתי 168 ס"מ. ידידי אומרים שאני נחמדה ושיש לי רגליים עולמיות.

"אני שונאת: ספרות והסטוריה. משונה, נכון? וכן גם שפמים ושויצרים. אולם אני אוהבת: לשחות, לטייל, לצייר ולהאזין לשירתו של בחור נאה, שקומתו כתמר, וחוש ההומור שלו מפתח, בגיל 19-26, היודע ליהנות מהחיים על הצד הכי טוב. אבקש גם שישלח לי תמונה במכתבו הראשון".

★ ★ דאו דוקא מאורגנות

(1129/13) עושים עלי רוסים של המישיה עליה ומשע-שעת. הם היילים, ויכולתי פשוט לנשקם רק בגלל הסיבה

אפשר, פשוט, כבר לייסד מועדון-מחפשי-בני-להייה-לח"ל. הרי, לפניכם, (או שמא אומר לפניכן?) ברנש גוסף: — (1129/8).

"תיכננתי עם בחור אחד נסיעת טיול לאירופה במכונית בעוד כחודש ומשהו. הטיול צריך היה להימשך חודשיים, בצרפת, אנגליה, הולנד, בלגיה, גרמניה, שווייץ ואיטליה. הבחור שצריך היה להצטרף חלה לפתע, ואני נשארתי לבד עם התוכנית והסידורים שערכנו.

"... אני מחפש (בת) בן-להייה לטיול זה, שיוכל לצאת את הארץ תוך תקופה קצרה. ואם זה בחור, שיהיה לפחות אחרי שירותו בצבא. שידע בעיקר להסתדר בניכר, ושאפשר יהיה לסמוך עליו. רצוי שיהיה בעל רשיון נהיגה. "אני בן 22½, גמרתי את שירותי בצבא לפני שנה. אינפורמציה מלאה ופרטים מדוייקים עלי, אני מוכן לספק לכל המתקשר."

★ ★ אושר — זה...

אלמלא שמו וכתובתו הצבאית, יכולתי להישבע שתלמידת שישית כתבה את זה (1129/9). ".... יושב אני בחדרי לעת ערב ומאזין לצלילי מוסיקה ערבים. בודד יושב אני בין ארבעה כותלי הבית וראשי מלא מחשבות במחשבות שונות, אשר איני חושב שאיני להעלותן ברגע זה על הנייר. "חושב אני למשל על מלה אשר הורדתי אותה מעל מדף המלים העליון ביותר: אושר. אושר, זה... אך מוטב שאפסיק.

"אספר לך כמה פלטים עלי אשר עלולים לעניין פלונית. אני חייל כבן 20. לדעתי, אני בחור משעמם למדי, ושחתי ההתעניינות שלי אינם רחבים ביותר. כמו כן, לדעתי היופי מתחלק לשניים: יופי גופני ויופי נפשי. ביופי הראשון איני מצטיין ביותר, ואילו בשני — איני ברסמכא לשפוט. אשאיר זאת לפלונית אשר על אף הדברים הכתובים למעלה תענה למכתבי זה. רצוי שתהיה צפופנית."

★ ★ השם שרה

יש לה (1129/10) שם הנראה כבדוי. אך היא נשבעת שזהו שמה באמת. הכל התחיל כאשר יום אחד באה

"כובע טמבל"
זהו שמו של הקוקטייל הישראלי החדש

מוזג בכוס גבוהה ברנדי אקסטרא פיין של כרמל מזרחי. הוסף לפי הטעם טמפסו מבקבוק אוריגינלי, ותקבל משקה מעודד ומררה כאחד.

קוביות קרח תוספנה לקרירות המשקה.

CARAMEL ORIENTAL
ברנדי אקסטרה פיין
Brandy Extra Fine
VERY FINE OLD

עגולה שטוחה שתיהן כארזיה כפולה

DEGEL 20
סיגריות שטוחות

DEGEL
20 סיגריות * 280 פרוטה